

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — *Bundesverwaltungsgericht Leipzig* — 2004 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyvos 2004/83/EB dėl trečiųjų šalių piliečių ar asmenų be pilietybės priskyrimo pabėgėliams ar asmenims, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, jų statuso ir suteikiamos apsaugos pobūdžio būtiniausių standartų (OL L 304, p. 12; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių kalba, 19 sk., 7 t., p. 96) 3 straipsnio ir 12 straipsnio 2 dalies b ir c punktų išaiškinimas — Trečiosios šalies pilietis, kuris savo kilmės valstybėje aktyviai rėmė į 2002 m. birželio 17 d. Tarybos bendrosios pozicijos 2002/462/BUSP (OL L 160, p. 32) priede esantį sąrašą įtrauktos organizacijos ginkluotą kovą ir kuris šioje valstybėje buvo kankinamas bei kuriam du kartus buvo paskirta kalėjimo iki gyvos galvos bausmė — Direktyvos 2004/83/EB nuostatų, pagal kurias pabėgėlio statusas nesuteikiamas asmenims, kurie savo kilmės valstybėje užsiėmė teroristine veikla, taikymas — Valstybių narių teisė suteikti pabėgėlio statusą remiantis savo konstitucine teise, nors egzistuoja direktyvoje numatytas nesuteikimo pagrindas.

Rezoliucinė dalis

1. 2004 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyvos 2004/83/EB dėl trečiųjų šalių piliečių ar asmenų be pilietybės priskyrimo pabėgėliams ar asmenims, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, jų statuso ir suteikiamos apsaugos pobūdžio būtiniausių standartų 12 straipsnio 2 dalies b ir c punktai turi būti aiškinami taip, jog:

— tai, kad asmuo priklausė organizacijai, kuri yra įtraukta į 2001 m. gruodžio 27 d. Tarybos bendrosios pozicijos 2001/931/BUSP dėl konkrečių priemonių taikymo kovojant su terorizmu priede pateiktą sąrašą dėl to, kad yra susijusi su teroro aktais, ir aktyviai rėmė šios organizacijos ginkluotą kovą, automatiškai nėra rimta priežastis manyti, kad šis asmuo padarė „sunkų nepolitinių nusikaltimą“ arba „Jungtinių Tautų siekiam ir principams prieštaraujančius veiksmus“;

— tokiomis aplinkybėmis konstatuoti, kad yra rimtų priežasčių manyti, jog asmuo padarė tokį nusikaltimą arba yra kaltas už tokius veiksmus, galima tik kiekvienu atveju atlikus konkrečių faktinių aplinkybių vertinimą, siekiant nustatyti, ar atitinkamos organizacijos įvykdyti aktai tenkina minėtose nuostatose įtvirtintas sąlygas ir ar atitinkamam asmeniui gali būti priskiriama asmeninė atsakomybė už šių aktų vykdymą atsižvelgiant į minėto 12 straipsnio 2 dalyje reikalaujamą įrodymo lygį.

2. Pabėgėlio statuso nesuteikimas pagal Direktyvos 2004/83 12 straipsnio 2 dalies b arba c punktus nesusiejamas su tuo, kad atitinkamas asmuo kelia grėsmę priimančiai valstybei narei.
3. Atsisakant suteikti pabėgėlio statusą pagal Direktyvos 2004/83 12 straipsnio 2 dalies b arba c punktus nereikalaujama atlikti proporcingumo vertinimo konkrečiu atveju.

4. Direktyvos 2004/83 3 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad valstybės narės gali pripažinti teisę į prieglobstį pagal savo nacionalinę teisę asmeniui, kuriam pagal šios direktyvos 12 straipsnio 2 dalį pabėgėlio statusas nesuteikiamas, jeigu nėra galimybės šios kitos rūšies apsaugos supainioti su šioje direktyvoje numatytu pabėgėlio statusu.

(¹) OL C 129, 2009 6 6.

2010 m. lapkričio 18 d. Teisingumo Teismo (antroji kolegija) sprendimas byloje (*Regeringsrätten* (Švedija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) X prieš *Skatteverket*

(Byla C-84/09) (¹)

(PVM — Direktyva 2006/112/EB — 2 straipsnis, 20 straipsnio pirma pastraipa ir 138 straipsnio 1 dalis — Naujo burlaivio įsigijimas Bendrijos viduje — Įsigytos prekės naudojimas iš karto įsigijimo arba kitoje valstybėje narėje prieš ją pergabenant į paskirties vietą — Terminas, per kurį prasideda prekės gabenimas į paskirties vietą — Maksimalus gabenimo laikas — Momentas, į kurį reikia atsižvelgti apmokestinimo tikslais nustatant, ar transporto priemonė yra nauja)

(2011/C 13/08)

Proceso kalba: švedų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Regeringsrätten

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: X

Atsakovė: *Skatteverket*

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — *Regeringsrätten* — Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, p. 1) 2, 20 ir 138 straipsnių aiškinimas — Valstybėje narėje B gyvenančio fizinio asmens atliktas naujo burlaivio įsigijimas valstybėje narėje A, siekiant jį nedelsiant naudoti savo asmeniniam poreikiams valstybėje narėje A ar kitose valstybėse narėse tam tikrą laiką, po kurio burlaivis bus nugabentas į paskirties vietą valstybėje narėje B — Terminas pradėti gabenti prekę į jos paskirties vietą — Maksimalus tokio gabenimo laikas — Momentas, į kurį reikia atsižvelgti apmokestinimo tikslais nustatant, ar transporto priemonė yra nauja

Rezoliucinė dalis

1. 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 20 straipsnio pirma pastraipa ir 138 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinamos taip: operacijos kvalifikavimas kaip tiekimo ar įsigijimo Bendrijos viduje negali priklausyti nuo to, ar buvo laikytasi kokio nors termino, per kurį turi prasidėti ar pasibaigti prekės gabenimas iš tiekimo valstybės narės į paskirties valstybę narę. Konkrečiu naujos transporto priemonės įsigijimo, apibrėžto šios direktyvos 2 straipsnio 1 dalies b punkto ii papunktyje, atveju nustatant, ar operacija yra Bendrijos vidaus operacija, reikia visapusiškai atsižvelgti į visas objektyvias aplinkybes ir įgijėjo ketinimus, jeigu jie yra pagrįsti objektyviais faktais, leidžiančiais identifikuoti valstybę narę, kurioje planuojama galutinai naudoti prekę.
2. Nustatant, ar Bendrijos vidaus įsigijimo atveju transporto priemonė yra nauja Direktyvos 2006/112 2 straipsnio 2 dalies b punkto prasme, reikia atsižvelgti į momentą, kada prekę pardavėjas patiekia įgijėjui.

(¹) OL C 90, 2009 4 18.

2010 m. lapkričio 9 d. Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) sprendimas byloje (Verwaltungsgericht Wiesbaden (Vokietija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Volker und Markus Schecke GbR (C-92/09), Hartmut Eifert (C-93/09) prieš Land Hessen

(Sujungtos bylos C-92/09 ir C-93/09) (¹)

(Fizinių asmenų apsauga tvarkant asmens duomenis — Informacijos apie paramos žemės ūkiui gavėjus skelbimas — Šį skelbimą numatančių ir jo tvarką nustatančių Sąjungos teisės nuostatų galiojimas — Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartija — 7 ir 8 straipsniai — Direktyva 95/46/EB — 18 ir 20 straipsnių aiškinimas)

(2011/C 13/09)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovai: Volker und Markus Schecke GbR GbR (C-92/09), Hartmut Eifert (C-93/09)

Atsakovė: Land Hessen

dalyvaujant: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Verwaltungsgericht Wiesbaden — 2005 m. birželio 21 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1290/2005 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo (OL L 209, p. 1) 42 straipsnio 1 dalies 8b punkto ir 44a straipsnio bei 2008 m. kovo 18 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 259/2008, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 1290/2005 nuostatų dėl informacijos apie Europos žemės ūkio garantijų fondo (EŽŪGF) ir Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) paramos gavėjus skelbimo taikymo taisyklės (OL L 76, p. 28) ir 2006 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/24/EB dėl duomenų, generuojamų arba tvarkomų teikiant viešai priinamas elektroninių ryšių paslaugas arba viešuosius ryšių tinklus, saugojimo ir iš dalies keičiančios Direktyvą 2002/58/EB (OL L 105, p. 54), galiojimas — 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, p. 31; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 15 t., p. 355) 7 straipsnio, 18 straipsnio 2 dalies antrosios pastraipos ir 20 straipsnio aiškinimas — Europos žemės ūkio fondų paramos gavėjų asmens duomenų tvarkymas, skelbiant šiuos duomenis paieškos funkciją turinčioje interneto svetainėje — Šį skelbimą numatančių ir jo tvarką nustatančių Bendrijos teisės aktų galiojimas asmens duomenų apsaugos teisės atžvilgiu — Sąlygos, kuriomis toks skelbimas gali būti atliekamas

Rezoliucinė dalis

1. 2005 m. birželio 21 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1290/2005 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo su pakeitimais, padarytais 2007 m. lapkričio 26 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1437/2007, 42 straipsnio 8b punktas ir 44a straipsnis bei 2008 m. kovo 18 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 259/2008, kuriuo nustatomos išsamios Reglamento Nr. 1290/2005 nuostatų dėl informacijos apie Europos žemės ūkio garantijų fondo (EŽŪGF) ir Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) paramos gavėjus skelbimo taikymo taisyklės, yra negaliojantys tiek, kiek EŽŪGF ir EŽŪFKP paramą gaunančių fizinių asmenų atžvilgiu jais nustatomas reikalavimas paskelbti visų paramos gavėjų asmens duomenis, neskirstant jų pagal reikšmingus kriterijus, kaip antai tokios paramos gavimo laikotarpis, jos mokėjimo dažnis, rūšis ar dydis.
2. Rezoliucinės dalies 1 punkte minėtų nuostatų negaliojimas neleidžia kvestionuoti padarinių, atsiradusių minėtų nuostatų pagrindu nacionalinėms institucijoms paskelbus EŽŪGF ir EŽŪFKP paramos gavėjų sąrašus iki šio teismo sprendimo paskelbimo.